

Folke Östlund

1901 – 1979

- 1901 Föds den 21 augusti 1901 i Sala tillsammans med tvillingsystern Anna Elisabet. Son till August Leonard Östlund, f. 9 februari 1875, och Anna Erika Johansson, f. 1 februari 1874.
- 1945 Gifter sig den 12 maj med Julia (Jullan) Bergman.
- 1949 Deltar i Jöran Salmsons målarskola i Rågårdsvik, Bohuslän.
- 1952 Åke Pernbys målarskola i La Brévière i norra Frankrike.
- 1949 Invald i Sala konstförenings styrelse, där han var ledamot i 26 år fram till årsmötet 1975.
- 1955 Målar- & semesterresa till Italien och Libanon.
- 1961 Deltar för första gången i Julsalongen i Västerås. Folke Ö deltar sedan i dessa 1962, 1970, 1971 och 1972.
- 1962 Ställer ut i vandringsutställningen *Konst i Västmanland* arrangerat av Västmanlands läns konstförening och ABF.
- 1963 Deltar i Jubileumsutställningen i Sala: Stig Anå, Edvard Cederling, Sixten Engberg, Olle Eriksson, Lennart Lindberg, Erik Lisper, Karl-Otto Modin, John Sköld, Bertil Vidmark och Folke Östlund.
- 1964 12 Salakonstnärer ställer ut i Aguélimuseets regi under sommaren: Sixten Engberg, Gösta Södergren, Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Edvard Cederling, Olle Eriksson, Folke Östlund, Stig Anå, Bertil Andersson, Bertil Widmark, Karl Otto Modin och Åge Lindbeck.
Deltar i *Salasalongen* 15 – 29 november: Sixten Engberg, Gösta Södergren, Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Edvard Cederling, Olle Eriksson, Dick Holmér, Folke Östlund, Stig Anå, Bertil Andersson, Ove Gidlöf, Karl Otto Modin och Åge Lindbeck.
- 1965 9 Salakonstnärer ställer ut i Aguélimuseets regi under sommaren: Sixten Engberg, Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Edvard Cederling, Olle Eriksson, Folke Östlund, Stig Anå, och Karl Otto Modin.
- 1967 Utställning på Aguélimuseet i Sala.
Salakonst till vänorten Åndalsnes i Norge: Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Stig Anå, Sixten Engberg, Martin Eder, Karl-Otto Modin, Edvard Cederling, Gösta Södergren, Bertil Andersson, Folke Östlund, Dick Holmér, Christina Eriksson, Bengt Ander, Torgny Östlund, Gustaf Eriksson, Åge Lindbeck och Kjell Eriksson.
- 1969 Deltar i utställningen i Enköping 16 – 23 mars tillsammans med andra Sala-/Hebykonstnärer: Bo Åke Adamsson, Bengt Ander, Edvard Cederling, Sixten Engberg, Ian Hellström, Åge Lindbeck, Lennart Lindberg, Karl Otto Modin, Gösta Södergren, Folke Östlund och Torgny Östlund.
- 1970 Deltar i Julsalongen på Galleri Fortuna, Norra Esplanaden, Sala, tillsammans med Sixten Engberg, Gösta Södergren, Lennart Lindberg, Åge Lindbeck, Bengt Kullander och Christer Ljunggren.
- 1972 Deltar i Uplandsbankens vandringsutställning.
- 1974 Deltar i *Dagens Salakonstnärer* i Komministergården vid Jubileumsutställningen 1974. Samtliga deltagare: Bo Åke Adamsson, Assar Blidmo, Sixten Engberg, Edvin Eriksson, Olle Eriksson, Gustav Eriksson, Gudrun Öman, Folke Östlund, Åge Lindbeck, Ove Gidlöf, Annika Maria Hedermo, Barbro Jones-Hellstrand, Dick Holmér, Lennart Johansson, Edith Johansson, Bengt Kullander, Lennart H Lindberg, Mikael Liljeqvist, Karl-Otto Modin, Rolf Paulsson, Carl Olof Pettersson, Inga-Lisa Stadling, Bertil Söderberg, Gösta Södergren och Mara Zwaigsne.
- 1979 Bosatt på Hyttgatan 31 i Sala avlider Folke Östlund den 12 januari efterlämnande hustrun Julia (Jullan) samt syskon och syskonbarn.

Anne-Catherine Glimtoft berättar i oktober 2018:

Min farbror, Folke Östlund var gift med min faster Jullan Östlund (f. Bergman), syster till min far Johan Adde Bergman.

Jag minns Folke som den man som alltid hade tid för oss barn; villig att hjälpa oss i det mesta vi bad om, särskilt när det gällde saker han var extra intresserad av. Att promenera från Sala ut till lilla stugan i Sandviken var så spännande, han visste så mycket om växterna, träden och svamparna. Han var alltid upptagen med något hantverk, fixa i trädgården eller lära oss om frimärken som han hade i sin fina frimärkssamling. Vi hittade inte många kort eller kuvert med frimärken på i deras hem, de flesta fanns i hans frimärksböcker.

Han tyckte även om att fotografera. Jag minns när han kom och hälsade på oss i Beirut, Libanon, hans kamera fanns alltid i ryggpåsen. Han tog många kort och när jag frågade varför var svaret: Om jag inte riktigt minns allt från platserna eller utsikten har jag kort på dom. Då kan jag måla fler tavlor när jag kommer hem till Sala.

Han var generös och gav målningar och fina tavlor till både släktingar och vänner. Min syster och jag fick några som jul- och födelsedagspresenter samt ärvde jag efter mina föräldrar. Jag ärvde även några efter faster Jullan.

Stugan i Sandviken, som vi nu äger, ägnade han mycket tid åt. Utedasset byggde han som en ministuga i två delar med ett litet fönster, ja det måste bara bevaras.

Jag minns min farbror Folke som världens snällaste man, alltid en gentleman och hjälpsam, ofta med sin pipa i munnen och han pratade bara när det behövdes. När han behövde lugn och ro kopplade han av med en fisketur på Långforsen i sin eka.

Folke Östlund, *Stugan vid Sandviken*, akvarell 25 augusti 1948.

Per-Anders Eriksson, f.1944, son till Cykel-Olle Eriksson: Nästan varje förmiddag kom Folke Östlund, Gösta Södergren och Bertil Andersson in till min far, Cykel-Olle. De satt då och pratade och diskuterade konst.

Kerstin & Holger Gustavsson, Sala: 1957 köpte vi bostadsrätten i HSB på Kungsgatan 17 B av Folke Östlund. Om vi minns rätt hade han en ateljé på gården inne hos Viktorssons Glasmästeri på Bergmästaregatan/Aguéligatan.

Greta Viktorsson, f. 1926, Sala: Folke Östlund hade en ateljé 3-4 år omkring 1970 inne på vår gård, där vi hade glasmästeriet på Bergmästaregatan/Aguéligatan 12.

Ur skriften FREDSGATAN av Sven Norling, sammanställd av Avlidna Salakonstnärers Sällskap 2016:

Fredsgatan 2, 1963. Foto Sven Norling.

FREDSGATAN 2

Anders Diös köpte huset på 1920-talet och öppnade sitt första byggnadskontor i hörnet på bottenvåningen. På andra våningen bodde min pianolärlarinna fröken Isaksson.

När Diös 1928 flyttade sitt kontor till Uppsala öppnade Boström sin radiofirma i lokalerna. På norra delen av tomten uppförde Shell sin första bensinmack som förestods av Sven Dahlgren. Shellmacken flyttades omkring 1925 längre västerut i kvarteret och Diös byggde två bostads- och affärshus på tomten.

Huset mot Fredsgatan innehöll två affärslokaler och bostäder på övre botten. Affärslokalerna hyrdes först av Törnbloms (Törnblads?) däckfirma, sedan av frisörfirman Eriksson & Angryd. Det andra huset innehöll en affärslokal i gaveln mot torget vilken blev första busstationen. Till den lokalen flyttade sedan Folke Eriksson sin frisersalong sedan de delat på firman och Angryd öppnade damfrisering i gamla lokalerna.

Konstnären Folke Östlund bodde ett tag på övervåningen. Nu är platsen parkering.

Folke Östlund var också en hängiven fotograf:

Text på baksidan: *Utsikt från kupan.*

Dr. Carl Fribergs fastighet. Text på baksidan:
"Vinterkväll" Kodak Retina Xenar 3.5 Bl. 8 5 min.
Folke Östlund, Kungsgatan 17 B, Sala

Sala stad erbjudes köpa fin bildsamling över Sala

Drätselkammarens ledamöter hade på tisdagskvällen tillfälle att närmare beskåda en rad vackra och intressanta skioptikonbilder, delvis i färg delvis i svart-vitt, som berättade om gamla och nya Sala.

Ledamöterna föreföll entusiastmerade och detta får kanske tas som ett gott omen, när det gäller att i sinom tid avgöra frågan om inköp av dessa bilder för Sala stads räkning. Det var nämligen för att DK skulle kunna bilda sig en uppfattning om värdet av bildmaterialet, som visningen arrangerades och den 18 i denna månad kommer också stadsfullmäktiges ledamöter att få ta sig en titt på dem.

— Det är f. bankdir. Jakob Lundberg och fotograf Sven Norling, som samarbetat när det gällt att åstadkomma en sådan här intressant bildsamling över det Sala, som håller på att försvinna och kanske också delvis upphört att existera samt Sala som det ter sig i dag. Jakob Lundberg har ju som bekant vid flerfaldiga tillfällen roat inte bara salaborna utan även landsbygdsborna runt om i socknarna med sina gemytliga kåserier om det gamla Sala och dessa anföranden har beledsagats av skioptikonbilder, som iordningstälts och visats av fotograf Sven Norling.

— Vi har väl åtminstone 400 bilder att välja på, berättar Sven Norling, men av dessa har hittills endast 150-talet iordningstälts för skioptikonbruk. 50 av dem är f. ö. gamla värdefulla bilder, som Jakob Lundberg en längre tid samlat ihop från flera håll i staden. De moderna bilderna har jag och elverkstjänsteman Folke Östlund tagit och dessa är färglagda, medan däremot de gamla bilderna är endast i svart-vitt.

— För någon tid sedan kom Jakob Lundberg på den idén att Sala stad säkerligen skulle vara mycket betjänt av att ha en sådan här samling i sin ägo och erbjöd därför staden att köpa hundratalet. Drätselkammaren som skall yttra sig över ett ev. köp av dem hade som nämnts tillfälle att på tisdagen bilda sig en uppfattning om samlingen och när sedan stadsfullmäktige sett dem så skall det väl definitivt avgöras om det blir köp av eller inte. Drätselkammaren har ännu inte vare sig till- eller avstyrkt, men enligt uppgift pågår visse underhandlingar om priset på samlingen. Enligt vad tidningen erfarit skall det förslagsvis röra sig om 2,000 kr. för 100 bilder, vilka är så behandlade att de inte tärs av tidens tand.

Ledningsskifte för ^{SA.} ^{22/4} ¹⁹¹⁹ Sala konstförening

Ny intendent, amatörerna rycka fram.

Sala konstförening hade på torsdagskvällen sammanträde och fick därvid avtacka sin intendent, fru Karin Karsberg, Uppsala, som svarat för intendentskapet sedan föreningens bildande men på grund av flyttning från Sala till annan ort icke längre ansett sig kunna fortsätta med uppdraget. Till hennes efterträdare utsåg styrelsen vid sitt sammanträde efter årsmötet assistent K. G. Bergman. Även flera andra av de nyligen utställande Sala-amatörerna ryckte in i ledningen.

För första gången på länge närvar vid årsmötet föreningens ordförande och allt i allo, dr Carl Friberg. Årsmötet, som hölls i samrealakolan, öppnades emellertid av v. ordf. intendenten fru Karin Karsberg, som också utsågs att leda förhandlingarna. Därefter genomgicks ärendena i rask följd. Verksamhetsberättelsen för föregående år, i sina huvuddrag redan offentliggjord av Sala Allehanda, föredrogs av sekr. teckningslärarinnan fr. Gerda Högberg. Kassaförvaltaren häradskrivare G. Ahlin, lämnade en muntlig redogörelse för föreningens ekonomiska ställning. Av denna framgick, att föreningens inkomster utgjort kr. 2,843:17, därav i årsavgifter från 191 medlemmar 965 kr., inkomst av konstföreläsningar 391:50, provisioner 23:29, bankkuttag 1,327:88, ink. av utställningar 145:50. Utgifterna ha uppgått till kr. 2,770:11, därav inköp av konstverk 532:75, utgifter för utställningar 342:92, d:o konstföreläsningar 729:35, d:o för intendenten 122:40, banksättning 824:51. Kapitalbehållningen utgjorde vid årets början kr. 927:92 samt vid årets slut 501:22. Värdet av de egna konstverken beräknas till närmare 4,000 kr. De hade under året brandförsäkrats. Berättelserna godkändes, likaså revisionsberättelsen, varefter ansvarsfrihet beviljades.

Fru Karin Karsberg.

I styrelsen hade vid förra sammanträdet för två år valts dr Carl Friberg, fr. Gerda Högberg, dr Lars Nordquist samt fru Karin Karsberg. Den senare anhöll nu om befrielse från uppdraget, varefter till hennes efterträdare i styrelsen för ett år valdes rektor Gunnar Flodström. Till ledamöter för två år i styrelsen valdes häradskrivare G. Ahlin, glasmäst. C. G. Ahlgren, överlärare H. Collin, kont. Folke Östlund och metallarb. Lennart Lindberg. Till suppl. utsågos stadsträdgårdsmäst. J. Lantz och musikhandl. Henry Johansson samt bibliotekarie Ulla Reuterborg. Revisorer blevo bankkamrer Osten Petrusson och frisör John Fredriksson med cykelrep. Oile Eriksson som suppl.

Då ärendena därefter genomgåtts tog häradskrivare Ahlin till orda och erinrade om föreningens förlust genom att fru Karsberg lämnat såväl styrelsen som intendentskapet, vilket fru K. innehåft sedan föreningens bildande. Det var vid starten en svår tid för föreningen — även den då tillträdande intendenten hade givit sig i kast med något nytt. Med intresse och kunnighet växte emellertid fru K. snabbt in i sin uppgift. Då man blickade tillbaka på föreningens ganska betydande verksamhet under de gångna åren fick man också lägga förtjänsten härför på föreningens ordförande och intendent. Inte minst uttalade tal. sin beundran för fru K:s sätt att vinna konstnärer för Sala och hennes förmåga att vinna kontakter åt alla håll. Såsom ett bevis för tacksamheten bad tal. å dr Fribergs vägnar få föreslå fru K. till hedersledamot, vilket genast bifölls. Fru Karsberg tackade till sist för den tid som varit och riktade sig särskilt till hr Ahlgren, samt förklarade därmed sammanträdet avslutat.

Styrelsen samlades därefter till konstituerande sammanträde och utsåg därvid till intendent utanför styrelsen ass. K. G. Bergman, samt till biträdande intendent fru Greta Ringström. Till ordf. omvaldes dr Friberg, till v. ordf. nyvaldes rektor Flodström, till sekr. fr. Högberg och till kassör hr Folke Östlund. Till inköpsnämnd valdes dr Friberg, Nordquist och häradskrivare Ahlin. Vidare diskuterade styrelsen planerna för det kommande årets föreläsningar och utställningar, varvid intendenten fick i uppdrag att inkomma med förslag.

SA. 28/9 49
SA
28/9 49
**Croquisklubben en handfull
ambitiösa amatörmålare.**

Det finns, som de Fests salar väl känner till vid det här laget, en litetlåt verksam croquisklub i Sala. De som inte tidigare lämnat till den hade ett utskott tillfälle att i våras vid den utställning, som arrangerades i HSB-byggnaden, stifta bekantskap med såväl amatörmålarnas själva som resultatet av deras konstnärliga ambitioner. Och det föreföll som de flesta skulle ha blivit synnerligen glatt överraskade av vad som där visades. Exportis, som före detta hörde klubbens medlemmar ut som bland konstverken till denna utställning, förklarade att det över lag visades en mycket god amatörmåleristandard.

Det var med en viss nyfikenhet man tackade ja till en inbjudan att närvara vid en av klubbens sammankomster, t. d. den första för höstterminen, som hölls på Fests. Se sid. 2, spalt 2.

Första Croquisklubbens målingsträff där sitta arbetande i tekniska gruppen. På övre bilden fr. v. främst målare G. Södergren, fru Grete Ringström, musikläsare Henry Johansson och hr Hugo Bergman. På den nedre bilden fr. v. främst målare John Fredriksson, "modellen" konstnären Eds. Cedersling, konstörst Folke Ostlund samt hr Bertil Andersson.

Forts. fr. sid. 1

CROQUISKLUBBEN...

Forts. fr. sid. 1

måndagskvällen med en tillställning av 10-talet medlemmar. Och det var intressant ingen syssla man damp ned i utan en handling intensivt arbetande, allvarliga sammankomna klubbmedlemmar, som man till en början knappast vågade tilltala i rida att bli betraktad som en sådan där obehagligt talträngd journalist. Det visade sig dock snabbt att stundens alvar lät gav vika för ett lustigt — stundtals ironiskt — och mycket ofta självanselat skämt och att det inte alls var någon svårighet att komma till tals med damen och herrarna i sällskapet. Tydligheten var endast ökad av den arbetslösa som präglade medlemmarna — limitatens denna första höstkväll.

Vi samlas så här — precis så här enkelt — en gång i veckan hemma hos någon av medlemmarna, såsom en av äldstarna hr Kärra-Bergman's, som på måndagskvällen hade nöjet se målarutställningarna i sitt hem. Under ett par tre timmar målas eller tecknas det ganska intensivt. Vi diskuterar gärna våra olika stämningar och jag kan säga att detta knappast är någon förening för inbördes beundran. Vi klipper aldrig tavlor av varandra. Ett skämtsamt utbyten av en tavla leder ofta till ett svar som: Tack, jag målar själv. Men vi byter mycket gärna tavlor med varandra. För det händer faktiskt att man kan bli förtjust även i andra konstverk än sina egna, skänkt hr Bergman.

Vi samlas till dessa målar- och teckningskvällar i första hand för att roa oss själva, säger musikhandlaren Henry Johansson, som också är mycket duktig amatörmålare och sålert har möjlighet att även i stor utsträckning glädja andra med sin konst. Vi målar utan tanke på att förtjäna pengar. Det är ingalunda meningen att amatörmåla ut på något sätt skall konkurrera med yrkesmålariet och vi vill ingalunda i något avseende försöka ta upp konkurrens med våra yrkesbröder.

UTSTÄLLNINGEN

som hölls i våras och blev en sådan publik framgång var alltså inte arrangerad i försäljningsmyt-

te, utan anordnad dels för att vi själva skulle ha ett bestämt mål att arbeta fram emot, dels därför att vi i någon mån ville visa den stora allmänheten hur trevligt det kan vara att ha en hobby som måling och vidare vilket resultat man kan uppnå av en angenäm fritidsysselsättning. I samband en annan av klubbens medlemmar i en kaffesau, då tungtilltänkt försnade på allvar.

— Lokafrågan, är den ett problem för croquisklubben, liksom för praktiskt taget varje annan sammansättning?

— Jag vet inte riktigt vad jag skall säga. Det är givet att det skulle vara roligt ha en ateljé, och då kunde vi även kunna ta emot företrädare för den delaktiga, som klubben nu består utav, säger hr Bergman. Vi har ännu knappast reflekterat på att göra någon samhällsnyttig verksamhet och inrätta någon slags offentlig fritidsklubb, även om man gjort så på många andra håll. An så länge håller vi oss nog till en byggnadsare skola, där vi bara tar reda på vår egen fritid på ett sätt som vi tycker föredragsfullt, som möjligen kan vara till efterfråga.

Det var mot slutet av kriget,

boen klubben kom till. De första som då möt sig samman hade redan länge sysslat med måleri i en eller annan form och en del hade t. o. m. i någon utsträckning skolat. Någon fast organisation finns inte. Vi reds oss utan ordförande, sekreterare och kansli, låter det. Det gemensamma intresset håller oss så bra tillsammans ändå.

Förutom croquisteckning sysslar man med o. s. v., pastell- och akvarellmåling. Alla prövar på allt. Man befinner sig i ett ständigt sökande och har man funnit ett grepp som fångar en särskilt och där man tycker att man kanske har vunnit förtämlingar att lyckas, så berättar man med ett brinnande intresse i ett årligt sökande efter att skapa sig en stil. Men alla har ännu inte funnit ett grepp, påstår de stundtals själva.

Anslaget för måling eller teckning har legat latenta hos de flesta. En del har hängt med sig själva, att de nog borde försöka sig på att odla sin talang, medan andra först genom påverkan utifrån — t. o. m. en teckningskräva — har intresserat en av klubbmedlemmarna — fått upp ögonen för vad de själva kan och vilken värde det ligger i att utöva en hobby som amatörmåleri. Intresset viktigt är måleri i det avseendet att dess utövare får en ständigt ökad och ett fördjupat intresse för konst i allmänhet.

Åke J.

Croquisklubben. Från vänster: Gösta Södergren, Greta Ringström, Henry Johansson-Johag och Kåge Bergman.
Foto Sven Norling.

Croquisklubben. Från vänster: John Fredriksson, Edvard Cederling, Folke Östlund och Bertil Andersson.
Foto Sven Norling.

SA
4/551

Fribergs-utställningen fjolårets toppunkt för konstföreningen i Sala

Som det främsta evenemanget i Sala konstförenings regi under 1950 betecknar styrelsen visningen av framlidne dr Carl Fribergs konstsamling. Detta framhålls i den årsberättelse som avgivits inför årsmötet på söndag, och i denna berättelse talas även om andra framgångar. Bl. a. har medlemsantalet under året stigit till över 300. Årsmötet hålles i Folkskolans samlings-sal på söndag kl. 13.

Styrelsen har under året utgjorts av rektor Gunnar Floaström, ordf., häradskrivare Gustav Alin, v. ordf., bibliotekarie Ulla Reutherborg, sekr., tjänsteman Folke Östlund, kassör, doktor Lars Nordquist, glasmästare C. G. Ahlgren, överlärare H. Collin, musikhandlare Henry Johansson och metallarbetare Lennart Lindberg. Suppleanter ha varit: stadsträdgårdsmästare J. Lantz, fröknarna Anna-Maja Norlander och Anna-Karin Friberg. Intendent har varit assistent Kåge Bergman. Inköpsnämnden har utgjorts av intendenten, herr G. Alin, L. Nordquist och H. Johansson. Revisorer ha varit frörmästare John Fredriksson och

(Forts. på tredje sid.)

Fribergs-utställningen . .

(Forts. från första sid.)

guldsmed R. Johannesson med cykelhandlare Olle Eriksson som suppl.

Medlemsantalet har under 1950 ökat från 269 till 312 eller med 43.

Årets första utställning "Akvareller och gouacher I" anordnades i samarbete med Riksförbundet för bildande konst och ägde rum 12—19 mars. I folkskolans samlings-sal visades akvareller och gouacher av nutida svenska konstnärer. Utställningen demonstrerades av fil. kand. Einar Nilson och föreningen erhöll ett flertal nya medlemmar.

Det främsta evenemanget

i konstförenings regi under 1950 ägde rum veckan 7—14 maj då genom de efterlevandes tillmötesgående framlidne förste stadsläkaren doktor Carl Fribergs förnämliga konstsamling visades för allmänheten. Staden hade för täckande av omkostnaderna anslagit 300 kronor. Konstverken — inalles 125 nummer — hängde på sina ursprungliga plåster i den Fribergska villan och konstföreningen hade låtit trycka en katalog till utställningen med ett charmerande, personligt företal av doktor Staffan Friberg. Utställningen blev en stor framgång och besöktes av ett gott stycke över 1,000 personer. Konstföreningen fick 30 nya medlemmar och ett bra överskott kunde tillföras kassan.

Vid vernissagen höll intendenten Folke Holmér ett anförande och uppehöll sig därvid i huvudsak vid den imponerande Aguelisamlingen. Vid utställningens öppnande närv. även doktor Fribergs närmast efterlevande. Efteråt stod konstföreningen som värd vid en middag på Sala stadshotell där som främsta gäster noterades familjen Friberg samt representanter för staden.

Styrelsen uttalar sitt tack till familjen Friberg för deras förståelse och intresse för utställningens tillblivelse och för deras tillmötesgående att öppna hemmet för allmänheten under utställningsveckan.

Styrelsen riktar också ett värdigt tack till staden för deras positiva inställning och ekonomiska stöd.

"Konsten och vi" hette en av Riksförbundet för bildande konst anordnad utställning, som gästade Sala den 3—10 september. Den riktade sig i första hand till utställningsbesökare, som önskade att djupare tränga in i konstverkens kompositionsproblem. Den demonstrerades av fil. lic. Bo Lindvall och besöktes bl. a. av ett stort antal skolklasser.

För den årliga utlottningen inköptes under året: "Kväll i Montmartre", oljemålning av Erik Ejestad, "Engelskt landskap med vattentorn", akvarell av Bertil Gatu, "Pojkhusvud", skulptur av David Wretling, "Bibliskt motiv", färgträsnitt av G. Jörgensen, "Stockholms slott och dess konstskatter", bok, "Landskap", etsning av N. Østergaard, "Rabock", bok. Utlottningen verkställdes i december inför borgmästare Hedman.

Tisdagen den 21 november anordnade konstföreningen i samarbete med Sala föreläsning-förening en föreläsning då fil. lic. Marita Lindgren-Fridell synnerligen medryckande talade om Bo vackert, bo trevligt. Föreläsningen, som illustrerades med ljusbilder, besöktes av 125 personer.

Sala Allehanda 7 november 1955:

Salamakar på sexveckors drömsemester till Libanon

Gatuparti från Beyrouth.

Tjänsteman Folke Östlund, Sala, med fru återkom i dagarna från en sexveckors drömsemester till Libanon. Tre veckor tillbringade familjen Östlund i Beyrouth — orientens inkörspport — och på ditresan gjordes uppehåll bl. a. i Neapel, Rom och på Sicilien.

Hr Östlund är som bekant

duktig amatörmålare och naturligtvis tog han tillfället i akt att utöva sin hobby; mest blev det förstås skisser som han kommer att arbeta med i vinter. Fru Jullan Östlund har skrivit ned sina intryck av den långa resan. Skildringen tar sin början sedan makarna Ö. via järnväg kommit ned till Italien:

Forts. på 2:a sid. spalt 3.

SALA ALLEHANDA MANDAGEN DEN 7 NOVEMBER 1955.

Forts. fr. sid. 1

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

SALAMAKAR . . .

o-o-o-o Forts. fr. sid. 1

En klar och varm dag i mitten av september for vi med en italiensk båt från Genua till Beyrouth i Libanon. Under resan gjordes uppehåll i Neapel och vi fick tillfälle att med buss resa till Pompeji, som vi grundligt gick igenom. Där och under bussresan, hade vi tillfälle att studera den underbart vackra naturen. Efter detta uppehåll fortsatte vi resan till Sicilien där vi stannade till i Siracusa, en intressant plats där vi hade tillfälle att se oss omkring. Sista uppehållet före Beyrouth gjordes i Alexandria, där vi också gick i land. Mängder av försäljare av olika slag infann sig och utbjöd skrikande sina varor; billiga smycken, kamelhudsväskor, vykort och mycket annat.

Efter sex dagars färd på Medelhavet var vi så framme i Beyrouth. Här var det full högsommar med en värme på cirka 30-35 gr.

matvaror och frukt, gör man det fördelaktigast i basarerna och dit åker man med så kallade taxi-service som är betydligt billigare än svenska bussar.

I basarkvarteren lägger man först märke till gatan med grönsaker och blommor; alla orientens härliga grönsaker och färggranna blommor finns att köpa här till billiga priser. De trånga gatorna äro belamrade med korgar och lådor fulla med härliga både runda och långa tomater färska fikon och dadlar, druvor, meloner, granatäpplen samt stora bananer m. m. Nästa gata vi kommer till är kantad av fisklådor; här finns fisk i alla färger och storlekar. En del av affärsmännen har is i fisklådorna men de flesta håller då o. då för värmens skull en hink vatten över fisken. Fisk är dyrt här. I nästa gathörn säljs levande höns och kalboner. Fint kött, mest kalv och fårkött, finns också att få här och till billigt pris.

Det är mycket livligt

i dessa kvarter och trasiga barfotapojkar med stora korgar på ryggen erbjuder sig att bära hem de varor man köpt. Så fanns det guldbasarer, jag tror det var fyra korta och trånga gator med små butiker där man uteslutande sålde guld, platina och ädla stenar. I tygaffärerna fanns också mängder av varor och dessa såldes i allmänhet efter vikt. Kommer vi så ut ur basarkvarteren hittar vi snart på någon antikvitetsaffär där man kan göra en hel del fynd, vackert kinesiskt porslin, gamla persiska silver- och mässingsarbeten och mycket annat.

Trafiken är örönbedövande, signalhornen används både i tid och otid. De flesta bilarna äro av nyaste amerikanska modell. Trafikflyget används mycket i Orienten och Beyrouth är ju som bekant den stora inkörs-

efter vägen mötte vi ofta stora kamelkaravaner

Frukt, vattenmeloner och Coca Cola

såldes i små hyddor efter vägen. Vidare kunde man köpa nyskjutna småfåglar i knippor. Vad det var för fåglar vet jag inte.

En dag for vi till Damaskus. Efter att ha passerat många stora, vackra olivlundar och vingårdar närmade vi oss Syriens gräns och vi blev då och då stoppade av polis eller militär för passkontroll. Efter att ha farit förbi en mängd småbyar med små kubformiga hus, en del med kupoler, ser vi Damaskus med sina många minareter. I Damaskus finnes även mycket modern bebyggelse i stadens utkanter. Vi for över den urtorkade floden och in i den gamla staden och besåg dess moskéer och övertäckta basargator. Så for vi åter till Beyrouth efter en väl använd dag och vår nästa långtur gick till Saida, det gamla Sidon, där vi såg oljehamnen och oljeledningarna som kommer från Persiska viken.

Efter tre veckors vistelse i Libanon var det med saknad vi lämnade detta intressanta land för att med Air France bege oss till Rom f. v. b. till hemlandet.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

30—35 gr.

Beyrouth ligger vackert

på en i havet utskjutande udde varför värmen inte blir så tryckande i stadens ytterområden. Inte så långt från staden ligger de upp till 3.000 meter höga bergen. Vad man först lägger märke till är den roströda jorden, de vita bergen och vegetationen. Här växer dadelpalmen med röda eller roströda frukter och pinjetråd i grupper här och där på kullarna. Mycket dekorativt och säreget! Bebyggelsen är både gammal och modern. I stadens utkanter fanns många moderna bostadshus samt några lyxhotell. Man bygger vackra och rymliga hus med balkonger utefter hela våningarna. De flesta husen har platta tak på vilka det alltid hänger tvätt på tork. Vidare finns gamla, låga enklare hus, byggda av sten. Många hus har små tält eller basthus på taken, där folk sover under den varmaste årstiden.

En del använder även taken som hönsgårdar. Många äldre arabiska hus och villor har en vacker byggnadsstil med fönster- och dörrgaller i vackra järnsmiden. Kvinnorna äro vackra och smakfullt klädda, många efter senaste Parismodet. Det finns naturligtvis många som måste ha enklare kläder och många bär den mohamedanska klädedräkten. Dessa kvinnor har då en vit eller svart slöja över huvudet. De har en vacker hållning och de bär sina bördor på huvudet.

Det finns flera moskéer och minareter

i Beyrouth, den är dock ingen minareternas stad. Från minareterna utropar prästerna sina böner, jag tror det är sex gånger om dagen, numera genom stora högtalare. Allmän skolplikt är införd och arabiska och franska är obligatoriskt språk. Privata italienska och franska skolor samt ett stort amerikanskt college finns också.

Skall man göra sina inköp av

som bekant den stora inkörsporten dit. Plan dundrade dygnet runt fram över staden för att landa på den stora, fina flygplatsen utanför staden.

Vi gjorde också en utflykt uppe i bergen. De fina vägarna går i skarpa hårnålskurvor. Den roströda jorden är här upplagd i terasser. Här finnes stora olivlundar, fikonsträd, bananodlingar, vingårdar m. m. För övrigt växer här cypresser, popplar och pinjetråd. Det finns många små städer här uppe bland bergen, en del med helt modern bebyggelse och där en hel del av Beyrouths befolkning bor under sommartiden. Fikon och mulbärsträd finns det också här. Vi far förbi byar, kyrkor och kloster och högt uppe i bergen blänker en stor förgylld Kristusbild. På sluttningarna under oss betar stora hjordar av svarta getter och får men vad dom äter är svårt att förstå, man ser bara den torra, röda jorden.

Högre upp bor nomaderna

i sina stora, svarta tält och en del bor i grottor i bergen. Nu har vi kommit upp till cedrarna, de stora, vackra träden som de flesta har en ålder av c:a 2.000 år. Av Libanons berömda cedrar finnes nu endast ungefär 400 kvar, efter turkarnas skövling av cederbeståndet. Man har emellertid anlagt stora plantskolor för cedrar.

Vi tar nu skidliften upp till 2.800 m. och där har vi en underbar utsikt över bergen och dalarna under oss. Högre upp ligger snö kvar året om. Färden tillbaka tar vi över den gamla och intressanta staden Tripoli.

En av de mest intressanta platserna vi besökte var Baalbek, det gamla Heliopolis, som har gamla, ståtliga tempelruiner sedan romartiden samt jättehöga granitpelare och trappor uthuggna direkt ur stora stenblock och utsökt vackra bildhuggerier.

Resan till Baalbek gick över slättlandet mellan bergen och

SA 9.5.58

KONSTINTRESSET

STORT I SALA

Sala Konstförening anordnade tre utställningar under det gångna året. Samtliga tilldrog sig stort intresse. Föreningens medlemsantal ökade med 17 till 279. Årsmötet hålles i kväll på Fp-lokalen kl. 19,30. Styrelsen samlas en timme tidigare.

Den första utställningen arrangerades i samarbete med Riksförbundet för bildande konst, som sammanställt en intressant och vacker vandringsutställning ur Dagmar och Phillibert Humblas samling. Expositionen, som pågick

Forts. på sjunde sid. sp. 3.

o—o—o—o—o—o—o—o—o

KONSTINTRESSE ...

o—o—o—o Forts. fr. sid. 1

tiden 7—14 april i Fp-lokalen, visades vernissagedagen av amanuens Hans Kruse, som även stannade ett par dagar för skolvisningar. Utställningen, som var intressant och omväxlande, besöktes av 560 personer, varav 478 skolungdomar.

Under tiden 29 september—6 oktober anordnade föreningen en utställning med måleri av stockholmskonstnären Lennart Folin, som själv var närvarande hela utställningsveckan. Utställningen, som upptog ett drygt 60-tal målningar, en del i relativt stora format, tilldrog sig stort intresse och försäljningen gav som resultat ett brutto på 4.550 kr. Föreningen inköpte två målningar, "Hammars backar", vilken deponerats på Sala stads drätselkammare, samt "Ateljéinteriör I", som utgjorde en av vinsterna i årets medlemslotteri. Målningen deponerades under tiden fram till dragningen i Socialvårdsbyråns nya lokaler.

Årets sista utställning pågick under tiden 24 november—1 december, liksom de föregående i Fp-lokalen, o. utställande konstnär var västeråskonstnärinnan Brita Nordencreutz, som visade ett 30-tal målningar i sober, lyrisk färgskala. Många av målningarna visade sydländska landskap, men även den västmanländska hembygden hade inspirerat till mjukt kärleksfulla skildringar. Vid vernissagen uppstod något av köphausse — ett par målningar såldes några minuter efter det portarna öppnats till utställningen — en ganska ovanlig händelse i Sala, där man gärna väntar med inköp till slutet på utställningsveckan. Försäljningsresultat: 4.050 kr.

Föreningen gjorde två inköp: "Palmer", deponerad på Socialvårdsbyrån samt "Landskap, Narvarra II" som utgjorde en av vinsterna i lotteriet.

Styrelsen har under året haft följande sammansättning: Häradsskrivare G. Alin ordf., doktor Lars Nordquist v. ordf., assistent Kåge Bergman, sekr. och intendent, fru Anne von Schotting skattmästare, tjänsteman Folke Östlund, köpman Henry Johag, överlärare Fritz Ståhlberg, redaktör Ake Johansson samt teckningslärare Martin Eder. Suppl.: frisörmästare John Fredriksson, konstnär Lennart Lindberg samt fröken Ulla Johansson.

Revisorer: guldsmed R. Johannesson och stadsbokhållare Gunnar Holm med konstnär Edvard Cederling som suppleant.

VLT FREDAGEN DEN 25 MAJ 1962

Sala konstförening fick tre nya hedersledamöter

Sala konstförening beslöt vid sitt årsmöte på onsdagskvällen att kalla tre hedersledamöter i föreningen nämligen doktor Gertrud Serner vid Nationalmuseum, fröken Magda Lundberg, Sala, och doktor Carl Fribergs äldste son, doktor Staffan Friberg.

De tre nya hedersledamöterna har var och en på sitt sätt bidragit till museet. Fru Serner har med stort intresse ägnat sig åt den Fribergiska samlingens överförande till Sala. Doktor Staffan Friberg har berikat det hela med såväl uppsatser om fadern som egna konstdonationer och fröken Lundberg donerade lagom till invigningen tre Aguéliteckningar.

Årsmötet beslöt att anslå tre teckningspremier om vardera 25 kr till gymnasiet, realskolan och södra högstadiet. Medlemsavgiften fastställdes till oförändrat 10 kr och styrelsen gavs i uppdrag att hos Sala stad hemställa om anslag för 1963.

Sekreteraren, Bengt Kebbón, hade avböjt återval på grund av flyttning från orten och avtackades. Nyvald efter honom blev Gösta Ekerbom och omvalda Kärr.

Bergman, Ulla Johansson och Lennart H. Lindberg. Kvarstående är Åke Johansson, ordförande, Martin Eder, Tore Palm, G. Alin och Folke Östlund. Revisorer: R. Johannesson, Gunnar Holm.

Konstföreningen ^{SA} **25/5**
gör tradition av 63
årsmöte Aguélidagen

På årsdagen av Ivan Aguélis födelse den 24 maj, d. v. s. på fredagen, höll Sala konstförening sitt årsmöte på Aguéli-museet i Sala under ordförandeskap av föreningens ordförande, red. Ake Johanson. de beslut som fattades kan nämnas att man genom en stadgeändring vill möjliggöra att det utbildas till en tradition med denna årsmötesdag.

Styrelseberättelsen, som redan varit införd i denna tidning föredrogs och godkändes liksom revisionsberättelsen och styrelse och kassör beviljades ansvarsfrihet. Till ordförande omvaldes för en tid av två år red. Ake Johanson och för samma tid omvaldes i styrelsen teckningslärare Martin Eder, v. ordf., revisor Tore Palm kassör, tjänsteman Folke Östlund och nyvaldes efter främlidne häradskskrivaren Gustav Alin tidigare suppleanten fru Clary Redhe. Suppleanter för ett år blev frisörmästare John Fredriksson och konstnären Stig Anå, omvalda, samt stadsbibliotekarie Gudrun Holmberg, nyvald. Revisorer: stadskamrer Gunnar Holm, omvald, och bokbindare Georg Jansson nyvald. Suppl.: konstnären Edv. Cederling.

Man beslutade vidare att hos Sala stad begära anslag för

verksamheten med oförändrat belopp och därutöver ett extra anslag för uppsättande av en ljusskylt.

Styrelsen fick i uppdrag att inom sig utse en tremannakommitté med uppgift att göra sig underrättad om eventuellt behov av konstnärlig utsmyckning vid skolor och andra kommunala institutioner.

Liksom tidigare år skall föreningen ställa tre 25-kronors premier i teckning till förfogande för förtjänta elever vid gymnasiet, realskolan och södra högskolan.

På förslag av hr Georg Jansson beslöts att styrelsen i samband med en eventuellt förestående sanering av det kvarter, där Aguélis födelsegård legat vid Bergmästaregatan, undersöka huruvida någon av byggnaderna kunde anses värd att bevara åt eftervärlden.

Till föreningens hedersledamot beslöt man att kalla syster Ulla Johansson. Vid efterföljande styrelsesammanträde utsågs till sek. i föreningen bokhållare Gösta Eckerbom, till intendent assistent Kåge Bergman och till biträdande intendent Stig Anå. Inköpsnämnden består av red. Ake Johanson, intendent Kåge Bergman, omvalda, samt teckningslärare Martin Eder, ny efter häradskskrivare Gustav Alin.

Sala Salakonstnärers Sällskap
10 juli 1963
Konst

10 konstnärer från
Salaorten på Sala-expon

Tio konstnärer, som är bosatta och verksamma i Sala och den närmaste bygden har ställt ut ett representativt urval tavlor ur sin senaste produktion. Utställningen, som är inrymd i gamla skolan på Sala-utställningen, har rönt en hel del uppmärksamhet.

Stig Anå, som man inte ser så ofta, har några oljor, som avslöjar en säker koloristisk talang speciellt intresserar ett stort upplagt panorama över böljande sädesfält med mycken lyskraft. Edvard Cederling, den till åren äldste, har ett intimt naturalistiskt måleri med huvudsakligast motiv från Sala. Sixten Engberg lanserar ett för honom nytt uttrycksätt. Han är abstraktare än någonsin, stundom drömsk, men med en klar och dekorativ färgsättning. Olle Eriksson är mångsidig i sitt konstnärliga utövande. Särskilt fäster man sig sig kanske vid hans tornålsgravyrer, som bl. a. vittnar om goda tecknaranlag. Lennart H. Lindberg är måhända den mest avancerade och ett särskilt intresse är hans kraftfullt och fantasifullt formade fisk-tavlor värda. Erik Lisper har ett mycket värdat landskapsmåleri, som röjer utvecklat sinne för både formell komposition och kolorit. Karl-Otto Modin tillhör onekligen ett av de ungdomliga målartillförlitna i Sala, omsorgsfull i sitt arbetssätt och med gott sinne för färg och komposition. John Sköld deltar med ett urval knivlagda oljor i den naturromantiska stilen. Bertil Vidmark från Ransta, som också har flera strängar på sin lyra, har bl. a. en litouppsättning, som vittnar om flykt och fantasi och Folke Östlund slutligen presenterar ett fint utval luftiga akvareller. Utställningen är som helhet en god exponent för den konstnärskoloni, som är verksam i Sala.

DELTA TAGARE	ARBETEN	PRISER
KARL OTTO HUDIN Hyttgatan 27 Tel.: 10116	38. Komposition	900:-
	39. Fästlöst position	1600:-
	40. Lyriiskt försök	600:-
BERTIL HELLDY SVENSSON Ateljé: N. Esplanaden 3, Tel.: 14140	41. Ridska	400:-
	42. Skuggspel	(privat lopp)
	43. Ja till livet	900:-
	44. Teknikskizsk	1800:-
	45. Averti	1000:-
GÖSTA SÖDERGRY Nogsgatan 4 B. Tel.: 12208	46. Hjälmringar	600:-
	47. Blått mönster	350:-
	48. Fiskerier	275:-
FOLKE ÖSTLUND Hyttgatan 29, Tel.: 11503	49. Bakvattend, Bazarholm	250:-
	50. Nord	200:-
	51. Rhodes hem (kvadrat)	200:-
	52. Faralla	200:-
	53. Esby kvadrat	200:-
	54. Mobbilla	300:-
	55. Kalkbrott (olja)	300:-

DELTA TAGARE	ARBETEN	PRISER
FÖRTECKNING ÖVER DELTAGARE OCH PRISER I SALA-SALONGEN 1964. BERTIL ANDERSSON Dalen, Sala, Tel.: 12135	1. Blå horisont, Spanien	385:-
	2. Mot höjden, Spanien	475:-
	3. Olivträd, Malaga	600:-
	4. Lantligt, Spanien	400:-
	5. Motvakt, Lepland	500:-
	6. Augustifjäll	400:-
	7. Upplandsblåsten	(privat lopp)
EDVARD CEDERLIND V. Thullagatan 1 B. Tel.: 11219	8. Dvaby kvarn, Interiör	500:-
	9. Sommar i Sala	250:-
	10. Gullivox	200:-
SIVTEN ENGBERG Bragegatan 11, Tel.: 12501	11. Komposition i svart-vitt	350:-
	12. Uppbrott	500:-
	13. Hillristning (Altamira)	400:-
	14. Hattmelodi	450:-
	15. Stigad fram, Relief	400:-
OLLE ERIKSSON Råhemsgatan 8, Tel.: 20236	16. Sittande modell, Gips	175:-
	17. Sittande modell, Gips	175:-
	18. Flit (Formål) 1/20	100:-
	19. Mobilan (Formål) 1/20	100:-
	20. Kvickastata, Olja	400:-
	21. Sittande modell, Olja	650:-
ONE GIDLÖF Järnvägsgatan 15 E	22. Noverbjörnd vid stranden	450:-
	23. Gått båt	400:-
	24. Självporträtt	(privat lopp)
DICK HOLMER Knektaberget, Tel.: 10065	25. Högring	200:-
	26. Den blåa tentan	300:-
	27. Färgporträtt	400:-
LEONHART H. LINDBERG Johannisback, Tel.: 12723	28. Hufvudsamt	600:-
	29. Fiskerbodar (Tillhör Sala konstförening)	400:-
	30. En lärd man	350:-
AGE LINDBECK Ständvägen 19 D Tel.: 11350	31. Landskap i akvarell	450:-
	32. Blåk sol över berggräset	(privat lopp)
	33. Självporträtt	(privat lopp)
	34. Komposition i svart och vitt	900:-
	35. Nektarna	650:-
	36. Ensam längtan	450:-
	37. Komposition 2	350:-

Sala Sällskapet
6 juni 1964

Konst

**12 salakonstnärer
på Aguélimuseet -
Vernissage söndag**

Aguélimuseet i Sala, som under sommarmånader brukar vara ett turistmål, kommer sommaren 1964 att förutom den fribergiska samlingen kunna bjuda besökarna ett smakprov på vad de nu i stadens verksamma konstnärerna kan åstadkomma. På söndag kväll anordnas på museet en vernissage kl. 19, som bildar upptakten för den sommarlånga utställningen av 11 salamålare och en keramik. För att göra det hela litet extra festligt kommer vid vernissagen en blockflöjtsgrupp från musikskolan att medverka med musik.

Sala konstförening har inbjudit salakonstnärerna att delta med vardera två arbeten. På grund av utrymmesskäl har en begränsning till antalet måst ske. Men arbetena utgör prov på vars och ens färdigheter och inriktning. Möjlighet ges att under sommarens lopp byta tavlor mot andra. Givetvis är det fråga om en försäljningsutställning.

De tolv som bidragit är nestorn bland salamålarna Edvard Cederling, en naturalist och intimist, som målat det mesta av idyllerna i staden, John Sköld, naturromantiker och naturalist, Olle Eriksson, som prövat på de flesta tekniker och som här deltar med en olja och en tornmålsgravyr, Karl Otto Modin som är den yngste av dem och som debuterat med egen uppmärksam utställning i Höl, Gösta Södergren, debutant i år men som sysslat med måleri som hobby i många år, Lennart H. Lindberg f. d. konstfackelev, teckningslärare och konstnär med både måleri och skulptur, dock här endast representerad med ett par oljor, Folke Östlund med akvarell som specialitet, Bertil Widmark också en mångsidig natur som har fyra års konstfackstudier bakom sig, Stig Anå teckningslärare med konstnärliga ambitioner och öppen för nya strömningar inom måleriet, Sixten Engberg mångårig utövare som på senare tid experimenterat i mer spontan riktning och Bertil Svensson, som hade sin första utställning i vintras och som är påverkad av samtida inriktningar. Sist men inte minst deltar Bertil Andersson med en uppsättning av keramik.

Utställningen utgör ett intressant tvärsnitt av den i Sala verksamma konstnärkolonien, som man genom detta arrangemang hoppas skall vinna ökade kontakter både inom och utom staden.

Utställning i Aguélimuseet avkonstnärer från Sala

Några av Salas konstnärer har samlats för diskussion av sina konstverk i Aguélimuseets lilla rum. Fr v Bertil H Svensson, Lennart H Lindberg, Karl-Otto Modin samt Stig Anå

SALA (Folkbladet). Aguélimuseet kommer i sommar att förutom den fribergiska samlingen bjuda turisterna på ett smakprov av vad de i Sala verksamma konstnärerna kan åstadkomma. Utställningen inleddes i söndags med en vernissage, som bildade upptakten till den sommarlånga utställningen. Tolv konstnärer, varav elva är målare och en keramik, ställer ut sina verk. Var och en deltar med två alster, vilka får utgöra en presentation av konstnären. Konstnärerna har även möjlighet att utbyta verken, varför det också finns möjlighet att köpa dessa.

De utställande konstnärerna är: naturromantikern John Sköld, spontanisten Bertil Svensson, akvarellspecialisten Bertil Widmark, naturrealisten Sixten Engberg, keramikern Bertil Andersson, Olle Eriksson, som är gruppens allsidiga konstnär, Karl-Otto Modin, som nyligen har debuterat med

egen utställning, Gösta Södergren, vilken även han nyligen debuterat, akvarellspecialisten Fol-

ke Östlund, samt teckningslärarna Lennart H. Lindberg och Stig Anå.

Utställningen ger en intressant bild av vad salakonstnärerna kan åstadkomma och man hoppas att utställningen skall öka salabornas konstintresse.

Ny utställning i Sala ^{VLT 12.11.64}
enbart lokala konstnärer

Intendent Kåge Bergman på Aguelimuseet med två verk av post-tjänstemannen Ove Glöf. En ny intressant skapelse av Bertil Herlov Svensson skymtar.

På söndag blir det vernissage igen på Aguelimuseet i Sala, denna gång av en utställning av stort lokalt intresse. Konstföreningen har inviterat Salas egna konstutövare till en utställning medan Agueli-tavlor är i Lund. Det är första gången konstnärskolonin i silverstaden presenteras på en gemensam utställning. En del av de tretton utövarna har förresten aldrig tidigare visat sin konst offentligt.

Konstföreningen inbjöd för en tid sedan de lokala konstnärerna att inkomma med högst sju verk för bedömning. Sammanlagt 73 verk av de tretton Sala-konstnärerna kom in. Alla 73 kommer inte att visas — konstintendenten Sven Hammarlund från Västerås har fungerat som enväldig domare. Han rensade ut de verk som han inte ansåg hålla måttet. De 45 som blev kvar till utställning

gen har verkligen ett konstnärligt värde, enligt intendent Hammarlunds sakkunniga bedömning.

De tretton utställarna är Gösta Södergren, Bertil Herlov Svensson, Sixten Engberg, Lennart H. Lindberg, Edvard Cederling, Olle Eriksson, Dick Holmér, Folke Östlund, Stig Anå, Bertil Andersson, Ove Glöf, Karl Otto Modin och Age Lindbeck. Samliga är verksamma i Sala, de åtta sistnämnda är dock inte konstnärer på heltid utan har fortfarande annat levebröd.

Till övervägande delen är konstverken målade på duk. Grafik och ett par akvareller förekommer emellertid också. Dessutom ingår två skulpturer och keramik.

Hängningen av tavlorna pågår som bäst i museet, som är helt stängt för allmänheten till söndag eftermiddag, då vernissage alltid sker. Utställningen kommer att pågå två veckor.

^{SÖ 16/11-64}
Succé från början
för "Sala-salongen"

"Sala-salongen" på Aguelimuseets rönne i inledningskedet ett rekordartat publikt intresse. Vid vernissagen på söndagen mellan kl. 17 o. 20 sågs utställningen av ca 300 personer, vilket torde vara unikt för Sala. Även försäljningsmässigt blev upptakten god. 4 sålda och lika många reserverad nästan omgående och dessutom gick redan första kvällen 7 keramik-saker.

125-talet besökare hade infunnit sig till öppnandet. Det var alltså välfyllt i museilokalerna, när konstföreningens ordförande red. Åke Johanson välkomnade besökare och utställare. Lika positivt överraskad som man på arrangörshåll blev av avslutningen från utövarnas sida lika glatt överraskad blev man av den publika avslutningen, konstaterade ordföranden, som också förklarade att man från föreningens sida genom denna

"Sala-salong" dels velat göra en samlad inventering av såväl utövarna som deras produktion, dels medverka till en intimare kontakt mellan dessa utövare o. den konstintresserade allmänheten.

Sammanlagt deltar 13 utövare, som tillsammans bidragit med 55 av jurymannen, konstintendent Sven Hammarlund, Västerås, uttagna arbeten. Huvudsakligt visas oljor, men även andra tekniker förekommer, bl. a. akvarell, grafik, skulptur och en uppsättning keramik.

Det var nog ett ganska allmänt omdöme bland vernissagepubliken att initiativet var vällovligt. Man uttalade dessutom sin överraskning över att det i Sala finns så pass många konstutövare med en så hygglig standard. Genom att så många riktningar är representerade har utställningen också blivit mycket omväxlande och trevlig och man spår väl inte alldeles fel om man säger, att hela evenemanget artar sig till en publik framgång av ganska ovanligt slag i Sala. Uttrycket att "ingen är profet i sin egen stad" är tydligen inte adekvat här.

Nu fortsätter "Sala-salongen" t. o. m. den 29 november.

^{VLT 16.11.64}
Utställningen Sala-konst
succé redan första dagen

På sändagskvällen hölls i Aguelimuseet i Sala vernissage på utställningen Sala-konst. Sala konstförening är att gratulera till sin satsning på den lokala konsten. Intresset från salsbornas sida var enormt. Knappast någonsin tidigare har väl folk strömmat in och fyllt hela museet så snart man öppnat dess dörrar. Ett hundratal personer noterades redan första timmen. Kölusten var också god. Man fick nämta upp flera röda lappar redan första halvtimmen.

Utställarna är, som tidigare berättats, tretton lokala konstutövare. Eftersom man samlat hela konstnärskolonin är det en mycket varierande kollektion man presenterar i museet de närmaste två veckorna. Måleriets flesta arter representeras. Naturligtvis ser man skillnader i den konstnärliga mognaden. Emellertid är det en fin och mycket sevärd utställning. Förutom oljemålningar ingår ett par gipsfigurer, grafik, akvareller och en mycket tilltalande keramiksamling.

Sala Konstförening

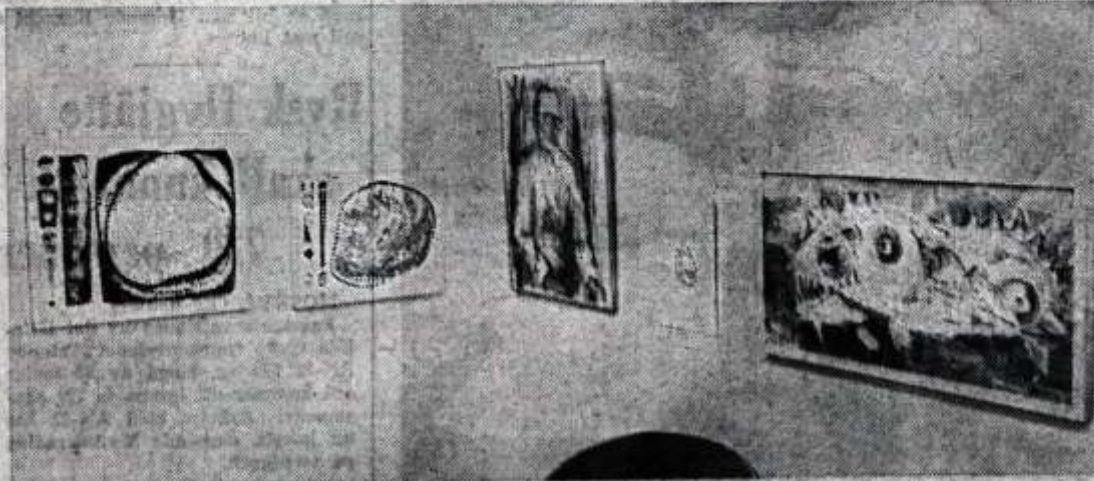
inbjuder härmed i Sala verksamma konstnärer att delta i en samlingsutställning på Aguelimuseet 15-29 nov. 1964.

Som juryman fungerar intendenten Sven Hammarlund, Västerås.

Den som önskar delta skall inlämna högst sju (7) bidrag till Aguelimuseet måndagen den 9 nov. kl. 18-21.

Vidare upplysning pr tel. Sala 116 97 mellan kl. 18 o. 18.30.

Salamålarnas sommarsalong

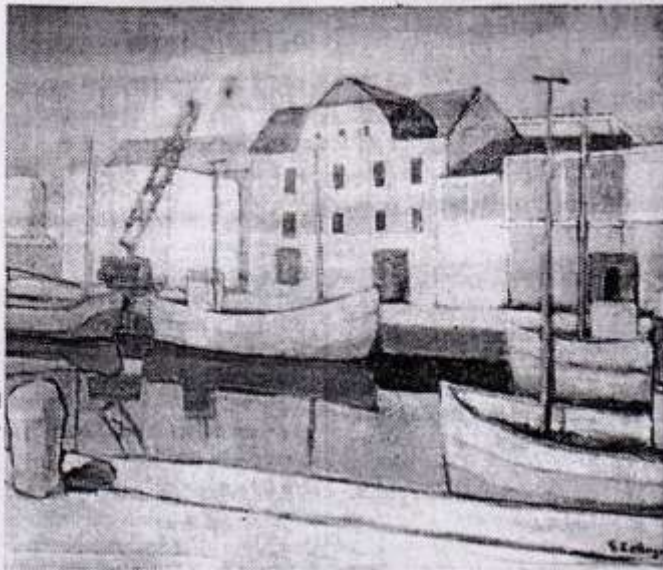
MANGA TURISTER, som besöker Aguelimuseet sommartid, frågar också efter de nu verksamma konstnärerna i staden. I fjol anordnade Sala konstförening för första gången en liten sommarsalong i ett av museets rum, där besökarna kunde få ett smakprov på konst från Sala av idag. Det röntes

I år upprepas denna utställningsform och nio av de i staden verksamma konstnärerna har bidragit med några tavlor var, som nu hängts på Aguelimuseet. De är givetvis till salu. För att förmedla direkta kontakter med respektive konstnärer finns också en adressförteckning utläst i utställningsrummet. De som deltar med

arbeten är Lennart H. Lindberg, Sixten Engberg, Bertil Herlov Svensson, Olle Eriksson, Edvard Cederling, John Sköld, Folke Östlund, Stig Anå och Karl Otto Modin.

Bilden föreställer några tavlor ur expon av konstnärerna Bertil Herlov Svensson, Olle Eriksson och Lennart H. Lindberg

*Selle Olle Eriksson
d 7 Juli 1965*

Gösta Södergren: "Fiskehamn Bornholm".

3 feb. 1967

Sedan bör det väl också vara intressant ur publiksynpunkt att beredas möjlighet följa de redan verksamma konstnärernas utveckling och samtidigt kanske stifta bekantskap med nya förmågor som dyker upp.

AV DE 17 torde flertalet redan vara välkända för salaborna, men bidragen denna gång kanske erbjuder delvis nya sidor, som det kan ha sitt intresse att studera. Bertil Herlov Svenssons skulpturer och reliefer, som i sin nästan "matematiska vetenskaplighet" onekligen erbjuder något nytt, är smakprov på vad som i nästa veckoskifte mer ingående presenteras i "Multikonst". Tyvärr saknas skulptur av Lennart H. Lindberg, som bidrar med några oljor i mer avancerad teknik. Stig Anå kommer med en serie trä-moduler i färg och Sixten Engberg en "fossil" relief. Martin Eder, som inte är så ofta förekommande i utställningssammanhang här, deltar med ett par utemiljöer från södern i olja. Karl-Otto Modin är företrädd med några teckningar. Edvard Cederling är den nära nog ende naturalisten med ett av de få stadsmotiven och Gösta Södergren har ett par kustmotiv i mer traditionell utformning. För akvarellerna svarar i första hand Bertil Andersson och Folke Östlund.

Dick Holmér och konstfackeleverna Christina Eriksson, Heby, Bengt Ander, Heby, och Torgny Östlund, Sala, är av en yngre generation och kanske uttrycker sig på ett friare och fantasifullare sätt. Gustaf Eriksson är ny i sammanhanget, men till åren kommen f. d. lantbrukare från Norrbäck. Åge Lindbeck har deltagit tidigare i sådana här sammanhang med oljor. Kjell Eriksson deltar för första gången med en naturromantisk akvarell. å k e j

Konstnärli
utbyte me
Salas vä

Förhandsvisning på Norge-expon

Den utställning med Salakonst, som skall gå till Salas norska vänort Andalsnes i slutet av denna månad, har nu färdigställt och kommer under lördagen och söndagen att förevisas på Aguelimuseet. Sammanlagt är 17 i Sala och dess närmaste omgivningar verksamma konstnärer representerade med 35 arbeten, vilka utvalts av intendent Stig Johanson Riksförbundet för bildande konst. På bilden intill en teckning i färg av konstfackeleven Christina Eriksson från Heby. Den kallas för "Sommarögon". Se vidare om utställningen sid. 4.

Från vernissagen på Nämndhuset i Enköping. Fr. v. enköpingskonstnären Lisette Schenström, Enköpings konstföreningsordförande adjunkt Sten Törnblom samt salakonstnären Karl Otto Modin samlade kring Lennart H. Lindbergs skulptur "Lejon".

Stort enköpingsintresse för Sala-konstnärerna

De tio salaortskonstnärer, som under innevarande vecka ställer ut i Enköpings konstförenings regi, fick ett mycket intresserat mottagande vid söndagens vernissage. Salaborna hade förmånen att få ställa ut i självaste stadsfullmäktiges sessionssal i Nämndhuset, där konstföreningens idoge ordförande adjunkt Sten

Törnblom och hans medarbetare ordnat det trivsamt inbjudande.

Hr. Törnblom riktade också ett välkommen till den talrika publiken och de många salakonstnärer, som personligen mött upp vid vernissagen och uttryckte en förhoppning om att det nu upptagna utbytet skall bli

till alla parter välsignelse. Meningen är nämligen att utställningen i Enköping under veckan 16—23 mars skall följas upp med en utställning å Aguelimuseet i Sala av Enköpingskonstnärer. Sala Konstförenings ordförande, red. Ake Johanson, presenterade sedan kortfattat de deltagande salakonstnärerna och redan under första timman kom det upp tre röda lappar.

Följande konstnärer är representerade: Bo Adamsson måleri, Bengt Ander teckningar, Edvard Cederling måleri, Sixten Engberg måleri, Ian Hellström måleri och skulptur, Åge Lindbeck måleri, Lennart H. Lindberg skulptur, Karl Otto Modin måleri, Gösta Södergren måleri, Folke Östlund måleri och Torgny Östlund måleri.

De Enköpingskonstnärer, som salaborna får stifta bekantskap med fr.o.m. söndag är Bo Eriksson (f.d. salabo), Gösta Idås, Staffan Lind, Ture Lundquist, Greta Lysén, Gösta Rubenson, Lisette Schenström, Bo Wrenby, Mats Åkerblom, Folke Heybroek, Gun Hagstedt, Micke Heybroek och Gabrielle Schenström.

Augéli-utställningen slut

SA 13.8.69

Hälsingborg nästa plats

Här lastas Aguéli-utställningens konstverk i den buss som transporterar tavlorna till Hälsingborg. Fr. v. Kurt Holmelin och Karl-Axel Hultström, från Nationalmuseet, samt Folke Östlund, Sala.

Mnnesutställningen över Ivan Aguéli i Sala är slut. Efter ungefär två och en halv månad har salakonstnärrens verk plockats ned från Aguéli-museets väggar och är nu på väg till Hälsingborg, som är nästa plats för de nära 100-talet konstverken.

Vernissagen hölls i pingst och sista utställningsdagen var i söndags. Under denna tid har drygt 1.000 personer besökt Aguéli-museet. På fredag öppnas Aguéli-ut-

ställningen i Hälsingborg och ytterligare 20 platser i landet får den äran innan konstverken återförs till Nationalmuseet.

Nu vidtar en annan utställning på Aguéli-museet i Sala. Den buss, som förde Aguéli-verken till Hälsingborg, hade 25 andra konstverk med sig och dessa skall nu pryda museets väggar i ungefär 2 år.

Och det är en hel del fina saker som bjuds. Fransmannen André Lhotes "Liggan-

de kvinna" från 1912 hör till de finaste konstverken i utställningen.

Vidare kan nämnas A. Marguets "Hamnen i Alger" och "Landskap" av J. Vercaes. Ända tills för något år sedan var denna tavla försedd med en bricka med texten "Konstnären okänd". I utställningen ingår också K. Isakssons "Ateljéinteriör" och "Gossporträtt" C. Werenkiolds "Flykten genom skogen" m.fl.

SA 1970-12-09.

Julsalong på Fortuna

Aage Lindbeck: "Sjöbod".

ETT URVAL i Sala verk-samma konstnärer har på "Galleri Fortuna" beretts tillfälle att ställa ut i en "julsalong", som kommer att pågå de närmaste veckorna. Av de sju konstärerna är alla utom en redan kända. Debutanten heter *B. Kullander*, som lär vara något och tjugo, och som på grund av att han valt att presentera sig i flera olika tekniker kanske gör ett något splittrat intryck. Man förstår att han befinner sig på ett experimentstadium och inte hunnit stadga sig i sin utövning ännu. Det som verkar mest lovande är hans teckningar, framför allt "Uppror".

Kanske kunde urvalet av arbeten ha gjorts litet rigorösare. Det gäller inte enbart Kullander. *Sixten Engberg*, skulle kanske också vunnit på att sova en smula. Här har han ställt upp med ett måleri, som vädjar till en bred smak, företrädesvis ett naturmåleri, som han producerade sig i redan för tjugo år sedan. Han kan också måla annorlunda. Det vet vi. Här har han gjort det litet väl lätt för sig.

Till nykomlingarna hör *Christer Ljunggren*, som deltog i Fortunas premiärexpo och som med sitt, skall man säga, visionära måleri intresserar. Hans koloristiska explosioner är delvis medvetet arrangerade, till en del har han låtit färgen själv arbeta med spontana effekter som följd.

Folke Östlund, väkänd akvarellist, har väl vid det här laget förevigat de flesta måleriska salaidyllerna. Han är här företrädd med ett sobert urval, där motivkretsen vidgats, och här visar han att han med god effekt kan arbeta med en tämligen begränsad färgskala, som skänker bilderna en skön gråton.

Gösta Södergren hör till de vitala pensionärerna i den här stan. Hans stora förtjänst är ett rent och snyggt måleri gärna applicerat i begränsade fält, vare sig det nu är husväggar, båtskrov, träd eller grönskande fält. Det är okomplicerat, men tyder på ett väl utvecklat sinne för färgernas rätta användning och deras kompletteringsförmåga.

Aage Lindbeck var det en tid sedan man såg något av i Sala. Han har utvecklats påfallande och i rätt riktning, framför allt som kolorist. Arbetar gärna i litet större format med figurativa inslag och därtill i enhetlig färgton, som dock rymmer många fina nyanser. Det är ett friskt och tilltalande måleri.

Ende skulptören i utställningen är *Lennart H. Lindberg*. Hans två svetsade järn-skulpturer är både fantasi-fulla och skönt bearbetade.

åke j

Gösta Södergren: "Fiskehamn Bornholm".

Han förevigar idyllen

SH 1972 04 08

Åren går och stadsmiljön förändras snabbare än vad man kanske tror. Bara under efterkrigstiden har Sala genomgått sådana förändringar att den som inte besökt Sala på något decennium knappast känner igen sig. Vi som lever här är efter år ser kanske inte omvandlingen på rik-

tigt samma sätt, men vi glömmer också väldigt lätt hur det såg ut bara för några år sedan där den s. k. saneringen gått fram och där nyexploatering har skett. Därför kan det vara utomordentligt värdefullt att åtminstone i bilder bevara de gamla miljöerna.

Det finns fotoarkiv i kommunen som berättar om hur det en gång såg ut. Men det finns också salabor, som med ritstift eller pensel och palett åt sig och även åt oss andra skapar dokument över det Sala,

som en gång var eller som håller på att utplånas.

En av de senare kategorien är konstnären Folke Östlund, som passerat de 70 men som under 40 års tid – mestadels vid sidan om sitt ar-

bete som tjänsteman vid elverket – i framför allt akvarell men också i olja förevigat småstadsidyllen.

Hans produktion i detta av-

Folke Östlund med en akvarell föreställande Jakob Matts kvarn och slussen i vinterskrud.

seende – han målar också annat – har med åren spritts i många salahem men finns också på väggarna i en rad institutioner, både landstingets och kommunens, och berättar värtaligt om miljöer från både förr och nu, dock sällan sådana som vuxit fram på sistone och har en modern utformning. Det kan vara de gamla kvar-

En tavla i vardande. Folke Östlund har skissat en numera försvunnen miljö – just det, gamla stadshotellet.

narna – Jakob Matts eller Ekeby, Magasinsgatans låga bebyggelse, interiörer från Stureparken med Lillån och de små välvda vita träbroarna för att nämna något ur hans motivkrets. Han målar med förkärlek akvarell och helst fångar han in sina miljöer, när träden just avlövs men hösten ändock har en del av sin färg kvar. Trädens svarta stammar ger ett fint mönster i bilden och står vackert mot en mjuk och fin färgskala.

Det är väl kanske ingen tillfällighet att Folke Östlund efter pensioneringen skaffat sig en liten ateljé med utblick just över Stureparken, Lillån, broarna, vattenfallet vid Ekeby kvarn, dammarna, Magasinsgatan och borta i fonden Kri-

stinas kyrktorn. Här finns liksom ett koncentrat av det han upplever som Sala och som han känner väl till alltifrån sin ungdom.

En länk i en tradition

Folke Östlund tillhör de stilsamma personligheterna, men han liksom smyger sig på oss med sin konst. Gör inget väsen av sig och målar så att vi alla förstår och uppskattar. På sätt och vis är han en länk i en tradition av salamaleri, som visserligen inte är så förfärligt gammal, men ändock inte desto mindre värdefull. Han pekar tillbaka på Jan Loman och på Edvard Cederling. Han själv tillhör veteranerna på området och några av de yngre konstutövarna fullföljer

traditionen. Kanske tänker man då bl. a. på tecknaren Bo Svärd och målaren Lasse Ljunggren.

Början på 20-talet

Sitt eget ursprung som målare har han i 20-talet, då han försökte utbilda sig per korrespondens. Under 1940-talet tillhörde han Croquis-klubben, som var en samling amatörer och halvprofessionella, vilka samlades en gång i veckan hos varandra för att teckna croquis, men sedermera också för att måla och som samlade sig till en utställning något av de sista åren på 40-talet, där de visade upp sina färdigheter för både allmänheten och för en konstförståsigpåare som Bo Gyllensvärd. Den utställningen blev en stor publik framgång. Klubben splittrades så småningom, men medlemmarna fortsatte i allmänhet var för sig, några med framgång på heltid. Och Folke Östlund gick sin väg, som bl. a. innebar att han förevigade kända salamiljöer. Färdigheterna har uppövats under kortare kurser både i Sverige och utomlands. Men på det hela taget är han en självlärd, som visserligen inte vågat sig på någon separatutställning, men som deltagit i många samlingsdito i hemistaden, i Västerås, Enköping, Ändalsnes och på andra håll i konstföreningars och landstingets regi.

Han skissar utomhus på plats. Men han målar i sin ateljé och han letar nya motiv eller fördjupar sig i gamla, kanske även med ett bleknat foto som förebild. Med saknad ser han delar av den gamla staden försvinna och av torgbilden är snart inget kvar att glädjas åt, menar han.

Folke Östlund har under årens lopp också ofta anlitats för beställningsarbeten. Han har smyckat böcker och broschyrer, folders över Sala och affischer. Han kan sin stad och han kan återge den på ett sätt som väldigt många salabor verkligen uppskattar.

2.200 besökare räknades in på konstnärernas jubileexpo

Utställningen Dagens Salakonstnärer avslutades på söndagen i komministergården. Utställningskommissarie Yngve Östberg och hans medhjälperska, makan Britt-Marie, kunde som sin slutsummering konstatera att komministergården varit flitigt besökt den månad utställningen pågått.

Cirka 2.200 personer har tittat in. Man räknar med att i genomsnitt har cirka 50-talet besökare kommit på vardagarna och tredubbelt så många på söndagarna.

Det är ett mycket fint resultat och det får väl ses som bevis på att dels utställningen som sådan varit intressant och dels att själva lokalen legat bra till.

För att fortsätta på den linjen kanske man kan räkna med ytterligare en utställning av liknande typ och fortsatt användning av komministergården i sådana här sammanhang.

Yngve Östberg är också inne på att anordna en utställning med gårdagens salakonstnärer med namn som Edvard Cederling, John Sköld och Edvard Jangö. Det är något att hoppas på i framtiden.

Av de utställda alstren köpte Sala konstförening två. Ove Gidlöfs Bilen och pengarna samt Folke Östlunds Komministergården. Kulturnämnden i Sala inköpte samme konstnärs akvarell av Smedbroplan. Till privata köpare gick Gösta Södergrens Norrby kyrka, Mara Zwaigsnes I Sala silvergruva och Månskal, Edith Johanssons Salaidyll, Edvin Erikssons Bygata och Ove Gidlöfs Alternativ.

Britt-Marie Östlund vid Ove Gidlöfs tavlor, där Bilen och pengarna, nederst, inköpts av Sala konstförening.

Västmanlands Läns Tidning Proffs och amatörer på jubileumsutställning

Som ett led i jubileumsfirandet har Sala konstförening inbjudit alla i kommunen som känner ett behov att uttrycka sig genom bilder att tillsammans svara för en redovisning av dagens konstliv i Sala. Bland insända verk har sedan konstnären Gösta Backlund, tillkallad från Dalarna, valt ut dem han anser representativa för salakonsten.

konst

Det har blivit en utställning som omfattar inte mindre än tjugofem konstutövare och de har på det begränsade utrymmet i komministergården endast kunnat få med ett fåtal verk var. Här samsas nu hängivna amatörer som har måleriet som berikande fritidssysselsättning med målare och skulptörer av professionellt snitt till en brokig och mångfasetterad visning. Det är en utställning som mer betonar bredden i ortens bildskapande än

Lennart Lindberg: Hästhuvud, svetsat järn.

presenterar de mest avancerade konstnärerna – en princip som på sätt och vis kan ses som utställningens styrka men som också är dess svaghet då kvaliteten på verken därmed blir mycket skiftande. Även om utställningen skall ses som en helhet är det dock några namn som mer än andra, enligt anmälares uppfattning, är förtjänta att framhållas.

Som vanligt i sådana här sammanhang dominerar måleriet, endast fyra deltagare har arbetat tredimensionellt. Assar Blidmo visar tre karaktärsfulla huvuden skurna i trä med grov och uttrycksfull form, medan Mikael Liljeqvist i sina träreliefer har ett mer putsat och bearbetat arbetssätt t.ex. i "Himmelsfärden", där klädesplagg i relief i en diagonalförrelse frigör sig från ett par fristående stövar. Lennart Lindberg visar ett par fantasifulla djurhuvuden i svetsat järn, där svetsfogarna utgör en betydelsefull del av volymbildningen. Bildytans strukturering med rytmiska mönsterelement är det formala huvudtemat i Sixten Engbergs målade relief föreställande fossiler.

Ömsint och känsligt skildrar Olle Eriksson barn i koppargrafik eller akvarell och Inga-Lisa Stadling rör sig inom samma motivkrets i sina stora blyerts-teckningar, där hon både ger prov på en levande linje och visar sinne för varierade valörer. Folke Östlund har med några koloristiskt finstämda och skickligt genomarbetade akvareller med stadsmotiv. I akvarell arbetar också Barbro Jones-Hellstrand, vars flytande och förenklade landskapsmotiv ger en fin syntes av en naturupplevelse. Mara Zwaigsne visar bl.a. en yster värbäck i dämpad färgskala och Åge Lindbeck en dekorativt förenklad men känsloladdad figurescen, medan Karl Otto Modin representeras av en impressionistiskt upplöst och ljusfylld stadsbild.

Ove Gidlöf vill förmedla något mer än skönhetsupplevelser i sina litet naivistiska symboliska målningar, där han samkomponerar två motiv till "motbilder" och ett surrealistiskt bildspråk har lockat bl.a. Bertil Söderberg och i någon mån Bengt Kullander. Annika Maria Hedermo är en textilkonstnärinna som i några vävnader i trasmattsteknik skildrar dygnsrytmen i koloristiskt sammanhållna och suggestiva kompositioner.

L.A.L.

Trotjänare avgick ^{SA 23/5} i konstföreningen ⁻⁷⁵

En verklig trotjänare i Sala konstförening har Folke Östlund varit. Kåge Bergman, ordf. och intendent i konstföreningen, betonade också detta i det tacktal han höll för Folke Östlund, som vid årsmötet på torsdagskvällen avgick efter hela 26 år i styrelsen.

Kåge Bergman nämnde hur Folke Östlund troget har besökt varje vernissage – då han haft möjlighet – under alla dessa år. Folke Östlund avgick nu på egen begäran och fick mottaga blommor samt en tavla målad av Mona Söderberg. Dessutom blev han invald i föreningen som hedersledamot.

Som ordf. och intendent sitter Kåge Bergman ännu ett år. Omval på 2 år blev det av

Anna-Märta Berg som v. ordf. av Agne Källmark som skattmästare samt av Gudrun Holmberg och Yngve Österberg som ledamöter. Nyval efter Folke Östlund blev det av Bengt Davidsson. Suppleanter: John Fredriksson (omval), Inga-Lisa Stadling och Ann-Christne Lindahl (båda nyval). Revisorer: Hilmer Nyberg (omval), och Gösta Magnusson (nyval), suppl.: Anita Wiberg (omval) och Håkan Wallén (nyval). Valberedning; Tore Palm, Karl-Otto Modin och Folke Östlund.

Medlemsavgiften fastställdes till förutvarande 15 kr.

Man diskuterade hurvida premierna till skolorna skall fortsätta. Det har kommit önskemål om att premier i estetiska ämnen skall finnas tillgängliga. Förra året gav konstföreningen tre premier om 50 kr. och samma antal och summa skall utgå i år.

Konstföreningen ^{VLA 23/5} i Sala behöver ⁻⁷⁵ större utrymmen

Aguéllmuseet i Sala har problem med utrymmen. Konstföreningen hoppas att den planerade simhallen i Sala skall lösa problemen och att det gamla varmbadhuset ska kunna byggas om till konstmuseum.

Den förhoppningen framförs i Sala konstförenings verksamhetsberättelse för 1974, ett år som var fyllt av aktiviteter – mycket beroende på Salas 350-årsjubileum.

Konstföreningen hade 254 medlemmar vid årets slut. Det största bidraget till verksamheten lämnade Sala kommun – 12.000 kr. Under 1974 fick föreningen också 5.000 kr från Sala stads kulturfond och 2.000 kr från Sala sparbank.

Under fjolåret anordnade konstföreningen sex utställningar förutom den stora satsningen i samband med jubileet – "Dagens salakonsträrer", en utställning i komministergården som drog 2.000 besökare.

Under hela året visades den Fribergsska samlingen av Ivan Augélls verk. Den efterlängta-

de katalogen över samlingen blev också klar 1974. Konstföreningen anordnade dessutom sju musikaliska salonger under fjolåret.

Vid årsmötet i kväll, torsdag, omväljs den gamla styrelsen till största delen. Kåge Bergman är ordförande och även intendent. Anna-Märta Berg, v. ordf., Rolf Spetz, sekreterare, och Agne Källmark, skattmästare. Övriga styrelseledamöter: Ulla Johansson, Clary Redhe, Gudrun Holmberg, Yngve Österberg och Bengt Davidsson (som ersätter avgående Folke Östlund).

Fem arbetsprover i Hermodskurs 1930-1932:

Folke Östlund, oljemålning 1944.
Första målningen som Jullan fick.

Folke Östlund, *Blommor i blå vas*, akvarell 1947, 23 x 20 cm. Sala Konstförenings samlingar nr 315.

Folke Östlund, *Gård i Gudmundstorp*, akvarell 1947, 10 x 16 cm.

Folke Östlund, *Magasinsgatan*, akvarell 1947, 10 x 17 cm.

Folke Östlund, *Bäcken vid Olov Jons damm*, akvarell 20 april 1947.

Folke Östlund, *Borgholm*, akvarell 1947.

Folke Östlund, akvarell 1949, 31 x 23 cm. Tillhör Ekebygården, Sala kommun.

Folke Östlund, akvarell 1949.

Folke Östlund, oljemålning på pannå 1951, 36 x 44 cm. Tillhör Sala Sparbank.

Foto Folke Östlund.

Folke Östlund, *Rue de L'abreuvoir Paris*, oljemålning på duk, 38 x 33 cm.

Folke Östlund, *St Nicolas du Charbonnet, Paris 1952*, oljemålning på duk, 35 x 27 cm.
Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

KRISTINA KYRKA, SALA	
MÄNNIS FUGABSTÄDOR	
PETER MÄRTELIN	1643 - 1636
JURAN PÄNNE	1638 - 1663
JURAN LARSSON	1663 - 1664
JURAN LARSSON	1664 - 1665
KATARINA SÄLÄN	1665 - 1672
JURAN JONSSON	1672 - 1680
CARL SVEN	1680 - 1690
CARL SVEN	1691 - 1693
JURAN SÄLÄN	1693 - 1699
PETER SVEN	1699 - 1700
PETER SVEN	1707 - 1717
JURAN SVEN PETER	1716 - 1723
LARS SVEN	1726 - 1730
CARL SVEN	1737 - 1753
NICLAS SVEN	1753 - 1787
PETER SVEN	1787 - 1814
PETER SVEN LARSSON	1814 - 1830
PETER SVEN	1830 - 1840
JURAN SVEN LARSSON	1840 - 1866
PETER SVEN LARSSON	1867 - 1899
CARL SVEN LARSSON	1899 - 1943
PETER SVEN JONSSON	1943 - 1959
JURAN SVEN SVENSSON	1960 - 1987
SVEN SVEN SVENSSON	1988 - 2000
CARL SVEN SVENSSON	2000 -

Vinjett av Folke Östlund 1953. Sala församling.

Folke Östlund, omslag till katalog.

Sala Guideklubb, folder 1960

Folke Östlund, akvarell 1954, 34 x 47 cm.

Folke Östlund, oljemålning.

Folke Östlund, *Liban*, akvarell 1955.

Folke Östlund, akvarell 17 x 6,5 cm.

Folke Östlund, *Liban*, akvarell 29 x 15 cm. Allmänpsyk, Sala, tillhör Region Västmanland.

Folke Östlund, *Arabus Beyrouth*, akvarell.

Folke Östlund, *Komministergården*, akvarell 1956, 32 x 46 cm.

Foto Folke Östlund.

T.v. Folke Östlund, *Interiör Sala sockenkyrka*, akvarell 1955, 37 x 31 cm. Tillhör Sala församling.

T.h. Folke Östlund, *Sala Landsförsamlings Kyrka*, akvarell/lavering, 35 x 27 cm.
Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Folke Östlund, *Gudhjems Mölle, Bornholm*, akvarell 1957.

Folke Östlund, *Karl Löfgrens hus*, akvarell 1958, 18 x 28 cm.
"Till Märta d. 30/8 1958 fr Jullan o Folke"

Ove Gidlöf, f. 1930, berättar den 24 september 2018:

Den här akvarellen fick min mor Märta på sin 50-årsdag den 30 augusti 1958 av Jullan och Folke Östlund. Märta och Jullan var ungdomskamrater. Vi umgicks mycket med dom.

Min morfar, Kalle Löfgren, som var timmerman vid gruvan, byggde det här huset 1904 i Ekebyäng, Sandviken. Morfar hade varit i Sulitelma, tillsammans med bland andra legendariske Kalle Berg, och lagt järnväg och jobbat i gruvor. Huset ägs nu av Sune Fromells son, Bengt.

Morfar byggd tre hus på tomten som han fick friköpa från gruvan. Vi bodde där på övervåningen när jag var liten och jag var jämt tillsammans med min morfar.

Jag övertog huset 1959 och använde den som sommarstuga. Vi flyttade ut dit när skolan slutade och flyttade in till stan igen när skolan började.

Mina föräldrar umgicks mycket i Sandviken även med andra konstnärer som John Sköld, Cykel-Olle, Gösta Södergren, John Fredriksson och deras familjer.

2002 sålde vi två av tre hus, men våra barn har fortfarande det tredje huset som sommarstuga.

Folke Östlund, *Den gamla slussen vid Jakob Matts, Sala*, akvarell 1959, 49 x 26 cm.
Tillhör Västmanlands tingsrätt.

Folke Östlund, *Tingshuset*, akvarell 1959, 21 x 18 cm. Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Folke Östlund, akvarell 1959, 32 x 21 cm. Allmänpsyk, Sala, tillhör Region Västmanland.

Folke Östlund, Magasinsgatan-Kungsgatan, akvarell 1960, 24 x 33 cm.

Folke Östlund, *Hustak, Trädgårdsgatan, Sala*, akvarell 1961. Tillhör Västmanlands Tingsrätt.

Folke Östlund, *Gumslöv, Skåne*, akvarell 1961.

Folke Östlund, Motiv från Skåne, akvarell 1961.

Folke Östlund, *Afterskansarna, Sala*, akvarell 1961, 15 x 22 cm. Tillhör Västmanlands tingsrätt.

Folke Östlund, *Sankt Nikolas, Rhodos*, akvarell 1962.

Folke Östlund, akvarell 1962. Sala Konstförenings samlingar nr 316.

Folke Östlund, oljemålning 1962, 26 x 35 cm.

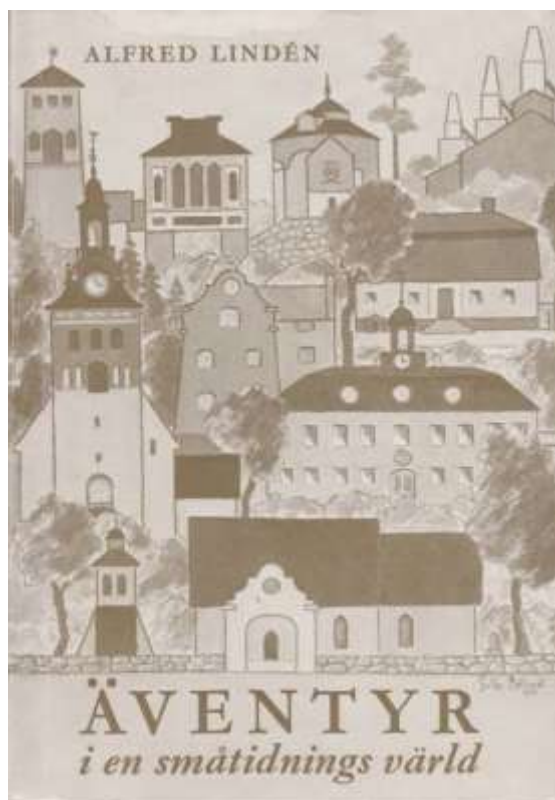
Folke Östlund, *Ekeby damm och Kristina kyrka*, akvarell 1967.

Folke Östlund, olja 1967, 40 x 32 cm.

Folke Östlund, akvarell 1968, 23 x 36 cm.

Folke Östlund, *Sala-perspektiv*, bokomslag 1968.

Folke Östlund, akvarell, 31 x 37 cm.

Folke Östlund, akvarell 1968, 31 x 37 cm.

Folke Östlund, akvarell 1970, ca 40 x 30 cm. Sala kommuns samlingar, Jakobsbergsgården.

Folke Östlund, olja 29 x 17 cm.

Folke Östlund, olja 19 x 36 cm.

Gerd och Rolf Andersson, Sala, i oktober 2018: Två udda skapelser i Folke Östlunds produktion. Båda målningarna fick vi på vår bröllopsdag, midsommarafton 1970. Den övre av Jullan och Folke och den nedre av Aina (syster till Folk Ö) och Gunnar Jakobsson. Aina var barndomskamrat till min, Rolfs, mamma.

Folke Östlund, *Fönstret i torpet*, akvarell 1970, 52 x 36 cm. Tillhör Sala Sparbank.

Folke Östlund, akvarell 1971.

Folke Östlund, akvarell 1971, 25 x 37 cm.

Bron vid Aguéligatan från Swederii holmar. I byggnaden till höger hade Folke Östlund sin ateljé under några år kring 1970.

Folke Östlund, *Ekeby kvarn från Kvarngatan*, akvarell 1977, 36 x 54 cm.

Folke Östlund, akvarell 1974, 26 x 32 cm.

Folke Östlund, *Gamla Rhodos*, akvarell 1974, 23 x 33 cm.

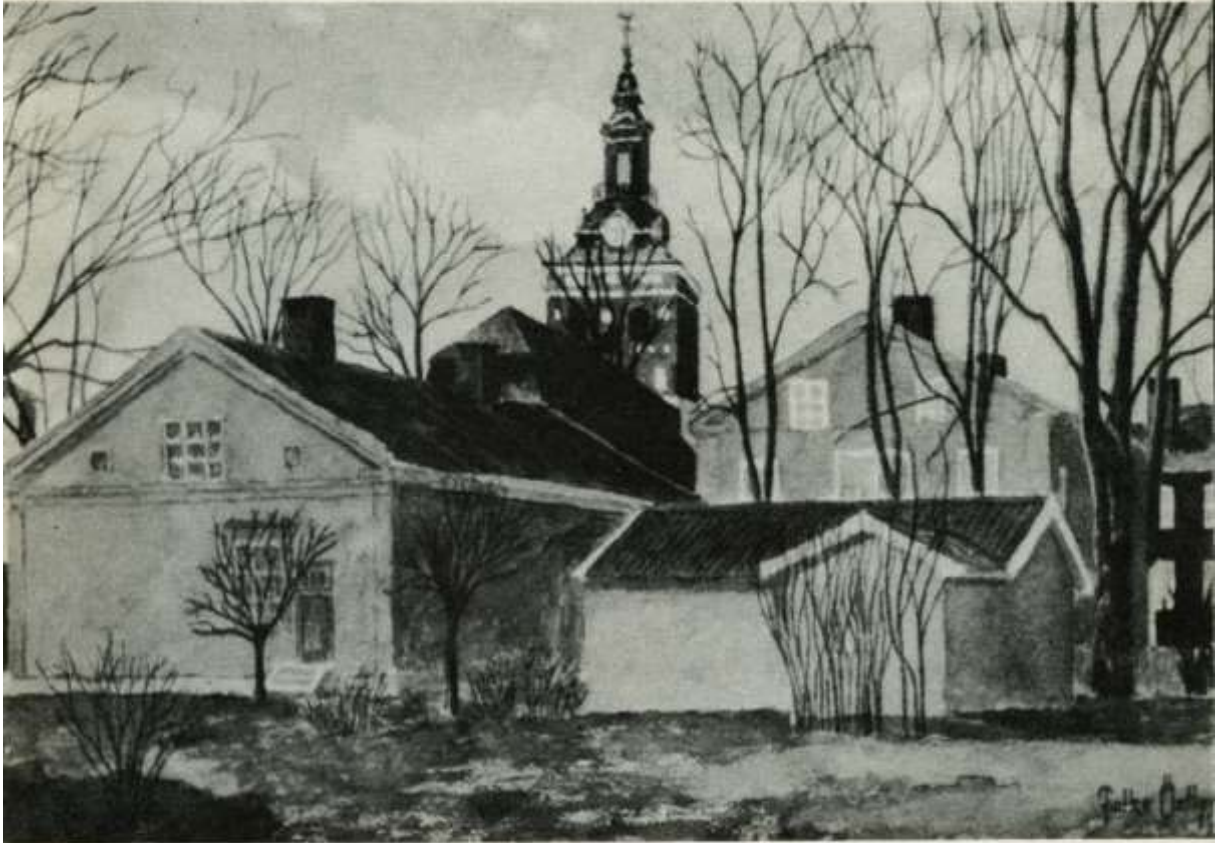

Folke Östlund, *Cirrusmoln Femunden*, oljemålning 1974, 46,5 x 61 cm.

Folke Östlund, *Komministergården*, akvarell 1974, 33 x 52 cm. Sala Konstförenings samlingar nr 84.

KOMMINISTERGÅRDEN • SALA

“DAGENS SALAKONSTNÄRER”

8 juni - 7 juli 1974

Alla dagar kl. 12.00 - 16.00

Jubileumskommittén • Sala Konstförening

FOLKE ÖSTLUND. Hyttgatan 31, Sala.

Född 1901

Utbildning: Göran Salmssons målarskola, Rågårdsvik.
Åke Pernby och Ragnar Hoppe. La Brévière i Paris.

Utställningar: Julsalongen i Västerås 1961, 1962, 1970, 1971 och 1972. "Konst från Västmanland" Västmanlands läns konstförenings och ABF:s vandringsutställning 1962. Enköpings konstförening 1969. Aguélimuseet, Salasalongen 1964 o 1967. Föreningen Norden och Sala Konstförening i Åndalsnes, Norge 1967. Uplandsbankens vandringsutställning 1972. Jubileumsutställningen i Sala 1963.

Representerad på Sala lasarett, Lillåstrands sjukhem, Landstinget Västerås, Tingshuset Sala, Ekebygården, Jakobsbergsgården samt Sala stad.

Medlem av K R O.

58	Fönstret i torpet	Akvarell	600
59	Smedbroplan	"	500
60	Komministergården Sala	"	500
61	Fattigbössan	"	500

Utdrag ur katalogen för utställningen Dagens Salakonstnärer 1974.

Folke Östlund, *Jakob Matts kvarn*, akvarell 36 x 54 cm. Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Folke Östlund, *Äppelblom vid stugan*, akvarell 1976

Folke Östlund, akvarell 1976, Sala lasarett, tillhör Region Västmanland.

Folke Östlund, akvarell 23x 14 cm.

Allmänpsyk, Sala. Gåva 1983 från Lions Club till Västmanlands Läns Landsting.

Folke Östlund, *Kjellens före ombyggnaden 1902*, oljemålning på duk, 38 x 46 cm.
Väsby Kungsgårds samlingar nr 4341.

Folke Östlund, *Vinterskog*, akvarell 52 x 35 cm. Tillhör Sala Sparbank.

Folke Östlund, akvarell.

Aguéligården i Sala

Bilden återfinns i "Diös bygger vidare" av år 1974 och återger en akvarell utförd av Folke Östlund, Sala. Ägare till tavlan är Sten Klemme, Sala.

Aguéligården, dåvarande Bergmästaregatan 29, som den tedde sig när Ehrendahls hade kvarter där. Anna Aguéli, konstnären Ivans mor, bodde i en lägenhet om två rum och kök en trappa upp i huset med två fönster på gaveln hitåt. T.v. "kammarens" ett fönster, genom vilket hon ibland vinkade, när RP gick förbi, t.h. salens ett fönster.

I bakgrunden skymtar först den gård, som i tur och ordning ägts av veterinär Boström, familjen Carlgren (Inga Nybergs föräldrar) och familjen Eriksson (släktingar till Lars Östensson på Sala sparbank).

Längst bort den Svanbergska gården, där RP och hennes mormor hade skolhushåll åren 1923–26. På nedre botten, den del som syns på bilden, hade Matilda Svanberg arbetsförmedling och i lägenheten däröver bodde familjen Svanberg.

Bakom fönstret längst upp på gaveln av Aguélihuset bodde Alma Gustafsson som ogift. Hon gifte sig sedermera med postiljonen och drätselkammareordf. Eric Gustafsson och kom då att ha som granne på Valla, nuvarande Ö.Thulegatan, bl.a. Frida Ehrendahl och makarna Palm.

Folke Östlund, *Agueligården*, akvarell 26 x 34 cm.

Folke Östlund, *Kvarteret Hattmakaren*, akvarell 32 x 47 cm. Sala kommuns samlingar nr 195.

Folke Östlund, *Nordins smedja, Magasinsgatan*, akvarell 36 x 54 cm.

Folke Östlund, akvarell 22 x 28 cm. Sala Konstförenings samlingar nr 190.

Folke Östlund, *Solrosor*, akvarell.

Folke Östlund, *Insjön från Knippoberget från Greta Bergmans*, tusch/krita.

Folke Östlund, *Marbella, Andalusien*, akvarell.

Folke Östlund, akvarell 28 x 26 cm.

Folke Östlund, akvarell 36 x 26 cm.

Folke Östlund, tusch 14 x 26 cm. Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Folke Östlund, *Brunnsparken*, akvarell 1978, 34 x 47 cm.

Folke Östlund, *Ekeby damm*, akvarell 32 x 48 cm.

Folke Östlund, akvarell 1968, 28 x 22 cm.

Folke Östlund, akvarell.

Folke Östlund, olja 35 x 27 cm.

Folke Östlund, *Bergslagsgården*, akvarell 38 x 54 cm. Sala kommuns samlingar nr 30.

Folke Östlund, oljemålning på pannå, 34 x 62 cm

Folke Östlund, akvarell 23 x 14 cm. Västmanlands Läns Landsting, Allmänpsyk, Sala.

Folke Östlund, akvarell 32 x 21 cm. Västmanlands Läns Landsting, Allmänpsyk, Sala.

Folke Östlund, akvarell 36 x 26 cm.

Folke Östlund, akvarell 36 x 54 cm.

Folke Östlund, akvarell. Tillhör Västmanlands Tingsrätt.

Folke Östlund, akvarell.

Folke Östlund, akvarell 15 x 32 cm. Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Folke Östlund, Sala.

På fredagen avled konstnären Folke Östlund, Hyttgatan 31, Sala, i en ålder av 78 år.

Han var född i Sala och förblev hemstaden trogen under sitt liv. Efter avslutad skolgång fick han anställning vid SJ, där han stannade några år. Omkring 1930 tillträdde han en tjänst vid Sala elverk. Han blev sedan en trotjänare hos Sala kommun och stannade på sin plats till pensioneringen.

Konsten kom att uppta en stor del av Folke Östlunds tid. Han började tidigt måla och när han kom upp i pensionsåldern blev han konstnär på heltid. Han gjorde sig känd och omtyckt som en lugn och finstämd Sala-målare.

Även på annat sätt odlade han sitt konstintresse. Sälunda tillhörde han Sala konstförening och var några år styrelseledamot och kassör. När Sala croquisklubb fanns var han också där en aktiv medlem. Vidare tillhörde han Sala fotoklubb.

Inom Skidfrämjandet var han också aktiv en följd av år. Bl.a. var han fältsportledare. Han var f.ö. en hängiven friluftsmänniska och sökte sig med förkärlek till stugan i Sandviken.

Närmast sörjande är maka, syskon och syskonbarn.

Olle Eriksson, fyra vänporträtt/karikatyror av Folke Östlund:

